

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 95/22

V Lucemburku dne 2. června 2022

Stanovisko generálního advokáta C-100/21 | Mercedes-Benz Group (Odpovědnost výrobců vozidel vybavených odpojovacími zařízeními)

Zakázaná odpojovací zařízení ve vozidlech se vznětovým motorem: Generální advokát A. Rantos se domnívá, že kupujícímu vozidla vybaveného takovým zařízením musí být přiznán nárok na náhradu škody vůči výrobcí automobilů

Podle jeho názoru je na členských státech, aby vymezily způsoby výpočtu takové náhrady, pokud je v souladu se zásadou efektivity přiměřená vzniklé škodě

Kupující ojetého vozu Mercedes C 220 CDI se systémem recirkulace výfukových plynů, který funguje v rámci „teplotního okna“, podal proti výrobcí Mercedes-Benz žalobu na náhradu škody k zemskému soudu v Ravensburgu (Německo). Na základě tohoto teplotního okna se snižuje míra recirkulace výfukových plynů, jsou-li venkovní teploty nižší, což má za následek zvýšení emisí oxidu dusíku (NOx).

Podle předběžného posouzení zemského soudu v Ravensburgu je dotčené teplotní okno zakázaným odpojovacím zařízením ve smyslu unijního práva, neboť podle všeho není určeno k ochraně motoru před bezprostředním rizikem poškození, které vyvolává konkrétní nebezpečí při řízení vozidla, ale pouze k ochraně motoru před opotřebením¹.

Zemský soud v Ravensburgu se obrátil na Soudní dvůr s dotazem, zda unijní právo přiznává individuálnímu kupujícímu vozidla vybaveného zakázaným odpojovacím zařízením nárok na náhradu škody vůči výrobcí automobilů z titulu deliktní odpovědnosti, a to i v případě pouhé nedbalosti. Společnost Mercedes-Benz totiž zřejmě nejednala úmyslně. V daném případě by taková odpovědnost podle německého práva znamenala, že unijní předpisy o ES schválení typu u vozidel, které taková zařízení zakazují, mají chránit též zájmy individuálního kupujícího.

Pokud tomu tak je, přeje si tento soud zjistit, jak se tato náhrada vypočítá, a zejména zda se prospěch, který kupující měl z používání vozidla, započte na úhradu kupní ceny tohoto vozidla.

Ve stanovisku z dnešního dne generální advokát Athanasios Rantos navrhuje, aby Soudní dvůr odpověděl zaprvé, že unijní předpisy o ES schválení typu u vozidel chrání zájmy individuálního kupujícího motorového vozidla, a zejména zájem nepoříditi si vozidlo v případě, že je vybaveno zakázaným odpojovacím zařízením. ES prohlášením o shodě totiž výrobce dává kupujícímu záruku, že vozidlo, které pořídil, splňuje požadavky unijního práva.

Zadruhé generální advokát navrhuje konstatovat, že unijní právo ukládá členským státům povinnost stanovit, že kupující vozidla má nárok na náhradu vůči výrobcí automobilů v situaci, kdy je toto vozidlo vybaveno zakázaným

¹ V tomto ohledu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 2020, CLCV a další (Odpojovací zařízení pro vznětové motory), [C-693/18](#) (viz také TZ č. [170/20](#)). Viz také stanovisko generálního advokáta A. Rantose ze dne 23. září 2021 v projednávaných věcech [C-128/20](#), GSMB Invest, [C-134/20](#), Volkswagen, jakož i [C-145/20](#) Porsche Inter Auto a Volkswagen, které se stejně jako tato věc týkají teplotního okna (viz také TZ č. [162/21](#)).

odpojovacím zařízením. Členské státy musí v tomto ohledu zavést účinné, přiměřené a odrazující sankce.

Zatřetí, pokud jde o výpočet náhrady, se generální advokát domnívá, že je na členských státech, aby stanovily pravidla pro způsob jejího výpočtu. V souladu se zásadou efektivitativy stanovenou unijním právem však musí být tato náhrada přiměřená vzniklé škodě.

V tomto případě musí zemský soud v Ravensburgu ověřit, do jaké míry zajišťuje započtení prospěchu ze skutečného používání vozidla za běžných provozních podmínek na úhradu kupní ceny za vozidlo kupujícímu přiměřenou náhradu.

V tomto ohledu dodává, že Soudnímu dvoru nepřísluší rozhodnout o tom, zda se prospěch z používání vozidla musí vypočítat na základě jeho celkové kupní ceny bez odpočtu ztráty hodnoty vyplývající z namontování zakázaného odpojovacího zařízení a/nebo z používání vozidla, které není v souladu s unijním právem.

Pokud jde konečně o otázku německého občanského práva procesního, generální advokát podpůrně zastává názor, že unijní právo brání vnitrostátní právní úpravě, pokud tato úprava ukládá samosoudci – má-li za to, že v rámci věci, kterou se zabývá, vyvstává otázka týkající se výkladu nebo platnosti unijního práva, která vyžaduje rozhodnutí Soudního dvora – aby tuto otázku předložil občanskoprávnímu senátu, a důsledkem toho je, že se tento samosoudce nemůže obrátit s předběžnou otázkou na Soudní dvůr.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

